

Ὁρθοδοξία

«Τὶς κοινωνία φωτὶ

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

Μία ἀκόμη πλάνη τῶν Μορμόνων(*)

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου,
Λέκτορος Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΣΑ τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 παρουσιάστηκε καὶ δραστηριοποιεῖται στὴν Ἑλλάδα μία ἀκόμη παραχριστιανικὴ αἰρετικὴ κίνηση ποὺ ἰδρύθηκε στὶς Η.Π.Α. τὸν 19ον αἰῶνα ἀπὸ τὸν Joseph Smith (1805-1844).

Ἡ ἐν λόγῳ παραχριστιανικὴ κίνηση εἶναι γνωστὴ διεθνῶς μὲ τὴν ὀνομασία «Ἐκκλησία τοῦ Ἰ. Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν» ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ὄνομα Μορμόνοι, ὄνομα ποὺ τὸ λαμβάνουν ἀπὸ τὸ ἱερό τους βιβλίον γνωστὸ ὡς «Βιβλίον τοῦ Μόρμον».

Ἄν ἀξιολογήσουμε τὶς διδασκαλίες τῆς ἐν λόγῳ παραχριστιανικῆς κίνησης ἀπὸ ὀρθόδοξο πρῖσμα, χωρὶς δυσκολία, θὰ διαπιστώσουμε, ὅτι οἱ ἀντιλήψεις τῶν Μορμόνων ἀποτελοῦν ἓνα μεταλλεῖο πλανῶν.

* * *

Μέσα στὸ μεταλλεῖο αὐτὸ τῶν πλανῶν τῶν Μορμόνων ἔχει θέση μία κακόδοξη καὶ περίεργη διδασκαλία τους, τὸ λεγόμενο βάπτισμα τῶν νεκρῶν¹.

Τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν θεωρεῖται κατὰ τοὺς Μορμόνους ὡς λύτρωση τῶν νεκρῶν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Σατανᾶ. Γιὰ τοὺς Μορμόνους τὸ νὰ πεθάνει κάποιος χωρὶς γνώση τοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν μορμονικὴ του βεβαίως ἐκδοχή², τοῦ στερεῖ τὴν δυνατότητα ἐξέλιξης καὶ σωτηρίας στὸν πνευματικὸ κόσμον.

Οἱ νεκροὶ κατὰ τοὺς Μορμόνους εἶναι σὲ κατάστασι τέτοια ποὺ ἀντιλαμβάνονται καὶ ἀποδέχονται τὴν πράξι νὰ τοὺς βαπτίσει κάποιος καὶ νὰ τοὺς λυτρώσει ἔστω καὶ μετὰ τὸ θάνατό τους!!!

Τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν πραγματοποιεῖται κυρίως στοὺς ναοὺς τους. Ἀπὸ τὶς πρῶτες πράξεις ποὺ πρέπει νὰ κάνει κάποιος ὅταν γίνε

Μορμόνος εἶναι νὰ βαπτίσει τοὺς νεκροὺς συγγενεῖς του ποὺ τυχὸν δὲν ἦταν Μορμόνοι γιὰ νὰ τοὺς λυτρώσει. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ καταρτίσει μὲ τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ ἐπιμέλεια τὸν γενεαλογικὸ κατάλογο τῆς οἰκογένειάς του. Ὑποχρεωτικὰ οἱ βαπτίσεις τῶν νεκρῶν καταχωροῦνται σὲ εἰδικὰ βιβλία τῆς κίνησης καὶ αὐτὸ σημαίνει κατὰ τὴν μορμονικὴ ἀντίληψη, ὅτι καταγράφονται ταυτόχρονα καὶ σὲ ἀντίστοιχα ἀρχεῖα τοῦ οὐρανοῦ³.

* * *

Ποῦ ὁμως στηρίζουν οἱ Μορμόνοι αὐτὴ τὴν κακόδοξη καὶ περίεργη διδασκαλία καὶ πρακτικὴ τους;

α) Ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν τὸ ἐφαρμόζουν κατόπιν ἐντολῆς ποὺ ἔλαβε ὁ ἰδρυτὴς τῆς αἵρεσης J. Smith⁴ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1836 καθὼς τοῦ ἀποκαλύφθηκαν σὲ ὄραμα ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Μωυσῆς καὶ τοῦ ἔδωσαν τὴν σχετικὴ ἐντολὴ γιὰ τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν.

β) Ἐπιχειροῦν νὰ θεμελιώσουν τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν καὶ ἀγιογραφικὰ μὲ μία ἐρμηνευτικὴ διαστρέβλωση καὶ κακοποίηση τοῦ χωρίου 1 Κορ. 15, 29, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὰ Ἰωάν. 3, 5, καὶ Ἐβρ. 11, 40, Α' Πέτρ. 4, 6.

* * *

Βεβαίως καὶ ἡ πλάνη αὐτὴ καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν Μορμόνων δὲν εἶναι καινοφανής. Εἶχε παρουσιαστῆ μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τὰ ἀρχαῖα χρόνια μὲ μία διαφορετικὴ μορφή, ὡς βάπτισμα ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, στὶς αἰρετικὲς ομάδες τῶν Κηρινθιανῶν⁵ καὶ τοῦ Μαρκίωνος⁶.

● Στὴν περίπτωσι τῶν Μορμόνων σχετικὰ μὲ τὸ βάπτισμα τῶν νεκρῶν γιὰ μία ἀκόμη φορὰ βλέπουμε ἓνα σύνθετος φαινόμενο στὸν χῶρο τῶν αἵρέσεων: ἀρχαῖες πλάνες καὶ κακοδοξίες νὰ ἀλλάζουν ἀπλῶς ἀμφίεση καὶ νὰ ξαπαρουσιάζονται ἀργότερα στεγαζόμενες σὲ διαφορετικοὺς χώρους.

(*) Περιοδ. «**Εφημέριος**», Σεπτέμβριος 2010, σελ. 20-21. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλ. K. Hutten, *Seher-Grübler-Enthusiasten*, Stuttgart 1966¹⁰, σσ. 612-614. R. Hauth, *Kleiner Sekten Katechismus*, Wuppertal 2004⁷, σσ. 57-58. S. Leuenberger, *Mormonen, Lage* 2005², σσ. 61-63. H.D. Burton, «*Baptism for the Dead*», D.H. Ludlow (Ed), *Encyclopedia of Mormonism*, Vol. 1, New York 1992, σσ. 95-96.

2. Βλ. *Τὸ σχέδιον τῆς Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου*, Gr 6/ 1983, σσ. 23-26.

3. Βλ. J. Smith, *Διδαχὴ καὶ Διαθήκες*, 128, 14 (ἐλλ. ἐκδ.), Salt Lake City 1985, σ. 241.

4. Βλ. J. Smith, *Διδαχὴ καὶ Διαθήκες*, 124, 29-35, ὅπ.π., σ. 228.

5. Βλ. Ἐπιφανίου Κύπρου, *Πανάριον. Αἵρεσις* 28, 6, PG 41, 384D.

6. Βλ. Τερτυλλιανοῦ, *Adversus Marcionem* 5, 10, PL 2, 494. Ἰ. Χρυσοστόμου, *Α' Κορινθίους. Ὁμιλία 40*, 1, PG 61, 347. Bernard M. Foschini, *Those Who Are Baptized for the Dead; 1 Cor. 15: 29. An Exegetical Historical Dissertation*, στὸ Catholic Biblical Quarterly 12 (1950), 260-276, 378-388, 13 (1951) 46-78, 172-198, 276-285